

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-94-2-ES
Datum: 16. januar 2014.
Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Theodor Meron, predsjednik
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 16. januara 2014. godine

TUŽILAC

protiv

DRAGANA NIKOLIĆA

JAVNA REDIGOVANA VERZIJA

**ODLUKA PREDSJEDNIKA U VEZI S PRIJEVREMENIM PUŠTANJEM
DRAGANA NIKOLIĆA NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Branilac g. Dragana Nikolića:

gđa Jelena Nikolić

Republika Italija

Prijevod

1. Ja, Theodor Meron, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješavam po (i) zahtjevu za prijevremeno puštanje na slobodu, koji je Dragan Nikolić (dalje u tekstu: Nikolić) podnio 12. aprila 2013. godine (dalje u tekstu: Zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu);¹ i (ii) verbalnoj noti Ambasade Italije u Nizozemskoj od 11. decembra 2012. godine, kojom sam obaviješten da g. Dragan Nikolić, na osnovu zakona Italije, ispunjava uslove za skraćenje kazne za 1.125 dana (dalje u tekstu: Verbalna nota).² Zahtjev i Verbalnu notu uzimam u razmatranje na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravila 124 i 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i paragrafa 1, 2 i 6 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo).³

A. Osnovni podaci

2. Nikolić je uhapšen 20. aprila 2000. godine i 21. aprila 2000. godine prebačen je u Pritvorsku jedinicu Ujedinjenih nacija u Haagu.⁴

3. Nikolić se tereti individualnom krivičnom odgovornošću za zločine protiv čovječnosti počinjene nad civilima bosanskim Muslimanima i drugim nesrbima u zatočeničkom logoru Sušica u opštini Vlasenica u Bosni i Hercegovini, gdje je od juna do kraja septembra 1992. godine bio komandant logora.⁵ Dana 4. septembra 2003. godine Nikolić je izjavio da je kriv za vršenje progona na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, ubistvo i mučenje, kao zločine protiv čovječnosti, i za pomaganje i podržavanje silovanja, kao zločin protiv čovječnosti.⁶

¹ V. zahtjev u ime Dragana Nikolića za prijevremeno puštanje na slobodu, 12. april 2013. godine (povjerljivo).

² V. Interni memorandum sekretara Suda Johna Hockinga upućen predsjedniku Suda sudiji Theodoru Meronu od 28. decembra 2012. godine, u kojem prosljeđuje, između ostalog, Verbalnu notu.

³ IT/146/Rev.3, 16. septembar 2010. godine.

⁴ V. *Tužilac protiv Dragana Nikolića*, predmet br. IT-94-2-S, Presuda o kazni, 18. decembar 2003. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), par. 10-11.

⁵ Prvostepena presuda, par. 2, 56.

⁶ Prvostepena presuda, par. 35-36, str. 73.

Prijevod

4. Dana 18. decembra 2003. godine, Pretresno vijeće III Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) proglasilo je Nikolića, nakon što se uvjerilo da je njegovo izjašnjavanje o krivici dobrovoljno, upućeno i nedvosmisleno, krivim za zločine za koje se izjasnio da je kriv.⁷ Pretresno vijeće je osudilo Nikolića na kaznu zatvora u trajanju od 23 godine, u koju je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 20. aprila 2000. godine,⁸ i odredilo da mora da odsluži kaznu zatvora u trajanju od najmanje 15 godina.⁹ Prilikom određivanja kazne, Pretresno vijeće je primijetilo, između ostalog, da je Nikolić u svojim postupcima ispoljio "sistematski sadizam",¹⁰ ali je kao olakšavajuće okolnosti takođe uzelo u obzir Nikolićevo priznanje krivice i ispoljeno kajanje, kao i saradnju s tužilaštvom u istrazi.¹¹

5. Dana 4. februara 2005. godine, Žalbeno vijeće je smanjilo kaznu koju je izreklo Pretresno vijeće na 20 godina zatvora, u koju je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 20. aprila 2000. godine.¹² Žalbeno vijeće je poništilo minimalnu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina koju je izreklo Pretresno vijeće, mada je uvažilo pravo Pretresnog vijeća da odlučuje o tome da li će optuženi morati da odsluži minimalnu kaznu zatvora.¹³

6. Dana 31. maja 2006. godine, Italija je određena kao država u kojoj je trebalo da Nikolić izdržava ostatak svoje kazne.¹⁴ Nikolić je prebačen u Italiju 21. juna 2006. godine.¹⁵

B. Zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu

7. Dana 28. decembra 2012. godine, sekretar Međunarodnog suda (dalje u tekstu: sekretar) dostavio mi je Verbalnu notu Ambasade Italije u Nizozemskoj, kojom sam

⁷ Prvostepena presuda, par. 49.

⁸ Prvostepena presuda, str. 73.

⁹ Prvostepena presuda, par. 282.

¹⁰ Prvostepena presuda, par. 213.

¹¹ Prvostepena presuda, par. 274.

¹² V. *Tužilac protiv Dragana Nikolića*, predmet br. IT-94-2-A, Presuda po žalbi na kaznu (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), 4. februar 2005. godine, str. 44.

¹³ Drugostepena presuda, par. 92-97.

¹⁴ Nalog kojim se određuje država u kojoj će Dragan Nikolić izdržavati kaznu zatvora, 31. maj 2006. godine, str. 2 (izdan na povjerljivoj osnovi, ali objelodanjen javnosti na osnovu Naloga o ukidanju povjerljivog statusa Naloga kojim se određuje država u kojoj će Dragan Nikolić izdržavati kaznu, 29. oktobar 2008. godine).

¹⁵ V. Saopćenje za javnost CT/MOW/1091e, Dragan Nikolić prebačen na izdržavanje kazne u Italiju, 23. juni 2006. godine, dostupno na internet stranici: <http://www.icty.org/sid/8732>.

Prijevod

obaviješten da je Nikolić, prema italijanskom zakonu, ispunio uslov da mu se kazna umanji za 1.125 dana jer je učestvovao u programima rehabilitacije koji su dostupni osobama zatočenim u Italiji.¹⁶ Dana 27. marta 2013. godine, sekretar mi je dostavio niz naloga italijanskih vlasti, kojima su Nikoliću odobrena skraćanja kazne u periodu od 21. juna 2006. godine do 21. oktobra 2012. godine, koja ukupno iznose 1.125 dana.¹⁷

8. Nikolić je 12. aprila 2013. godine podnio zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu.

9. U skladu s paragrafima 3 i 4 Uputstva, sekretar mi je 28. maja 2013. godine dostavio sljedeću dokumentaciju: (i) dodatnu verbalnu notu Ambasade Italije od 21. maja 2013. godine, kojom se prosljeđuje izvještaj o Nikolićevom ponašanju u zatvoru i psihološka procjena, kao i izvještaj o Nikolićevom duševnom zdravlju; i (ii) memorandum Tužilaštva od 3. maja 2013. godine, koji sadrži stavove tužilaštva o Nikolićevoj saradnji s tužilaštvom.¹⁸

10. U memorandumu od 18. juna 2013. godine, sekretar me je izvijestio da je gorenavedena dokumentacija 3. juna 2013. godine proslijeđena Nikoliću na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku.¹⁹ U tom istom memorandumu, sekretar mi je proslijedio dodatnu verbalnu notu Ambasade Italije u Nizozemskoj, kojom se Međunarodni sud obavještava da je Nikolić italijanskom sudu podnio molbu za dalje smanjenje kazne od 45 dana za period od 22. oktobra 2012. godine do 21. aprila 2013. godine.²⁰

¹⁶ V. Verbalna nota.

¹⁷ Interni memorandum sekretara Suda Johna Hockinga upućen sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku Suda, od 27. marta 2013. godine i priloženi materijal.

¹⁸ V. Interni memorandum sekretara Suda Johna Hockinga upućen sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku Suda, od 28. maja 2013. godine, u kojem se prosljeđuju (i) Verbalna nota Ambasade Italije od 21. maja 2013. godine (dalje u tekstu: Verbalna nota iz maja 2013. godine), uz koju su priloženi (a) Izvještaj o ponašanju od 17. aprila 2013. godine (dalje u tekstu: Izvještaj o ponašanju) i (b) Izvještaj psihijatra od 30. aprila 2013. godine (dalje u tekstu: Izvještaj psihijatra); i (ii) Interni memorandum koji je viši pravni savjetnik tužilaštva Michelle Jarvis uputila Augustusu de Wittu, šefu Kabineta predsjednika *ad interim*, od 3. maja 2013. godine (dalje u tekstu: Memorandum tužilaštva).

¹⁹ V. Interni memorandum sekretara Suda Johna Hockinga upućen sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku Suda, od 18. juna 2013. godine (dalje u tekstu: Memorandum od 18. juna), par. 2.

²⁰ V. Memorandum od 18. juna, u kojem se prosljeđuje Verbalna nota Ambasade Italije u Nizozemskoj od 11. juna 2013. godine.

Prijevod

11. Dana 6. juna 2013. godine, Nikolić mi je poslao pismo u kojem ponavlja svoj zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu i izražava uvjerenje da su uslovi za prijevremeno puštanje na slobodu ispunjeni.²¹

C. Mjerodavno pravo

12. U skladu s članom 28 Statuta, ako osuđenik, prema važećim pravnim propisima države u kojoj izdržava kaznu zatvora, ima pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne, ta država mora o tome obavijestiti Međunarodni sud. Nakon što se posavjetuje sa sudijama, predsjednik Međunarodnog suda donosi odluku o tome na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela.

13. Pravila 123 i 124 Pravilnika odražavaju član 28 Statuta, a pravilo 124 Pravilnika predviđa i da na osnovu tog obavještenja predsjednik Međunarodnog suda, poslije savjetovanja sa članovima Kolegija i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, odlučuje da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da, prilikom utvrđivanja da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu, predsjednik Međunarodnog suda uzima u obzir, između ostalog, težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

14. Paragraf 1 Uputstva predviđa da, nakon što osuđena osoba ispuni uslove za pomilovanje, ublažavanje kazne ili prijevremeno puštanje na slobodu prema zakonima države u kojoj izdržava kaznu, ta država će, u skladu sa svojim Sporazumom sa Međunarodnim sudom o izdržavanju kazni i, kad je to praktično izvedivo, najmanje 45 dana prije datuma ispunjavanja uslova, o tome obavijestiti Međunarodni sud. Paragraf 2 Uputstva predviđa da osuđena osoba može direktno uputiti molbu predsjedniku Međunarodnog suda za pomilovanje, ublažavanje kazne ili prijevremeno puštanje na slobodu, ako smatra da za to ispunjava uslove.

---

²¹ V. Pismo Dragana Nikolića od 6. juna 2013. godine (dalje u tekstu: Pismo do 6. juna).

Prijevod

15. Član 3(1) Sporazuma između Vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o sprovođenju kazni Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 6. februara 1997. godine (dalje u tekstu: Sporazum o sprovođenju kazne) predviđa da se nadležni organi Italije moraju pridržavati trajanja kazne koju je izrekao Međunarodni sud. Član 3(2) Sporazuma o sprovođenju kazne navodi i da se uslovi izdržavanje kazne regulišu zakonima Italije, ali da podliježu nadzoru Međunarodnog suda. U članu 3(3) Sporazuma o sprovođenju kazne dalje je navedeno da će, ako zatvorenik na osnovu italijanskog zakona ispuni uslove za nezatvorske mjere, radne aktivnosti van zatvora ili uslovno puštanje na slobodu, ministar pravde Italije o tome obavijestiti predsjednika Međunarodnog suda; u skladu s članom 3(4), sekretar će obavijestiti ministra pravde Italije o odluci predsjednika o tome da li je odgovarajuća mjera primjerena. Član 8 Sporazuma o sprovođenju kazne predviđa, između ostalog, da predsjednik Međunarodnog suda, nakon što italijanske vlasti pošalju obavještenje o tome da zatvorenik na osnovu italijanskog zakona ispunjava uslove za pomilovanje i ublažavanje kazne, odlučuje da li je pomilovanje i ublažavanje kazne primjereno, a sekretar obavještava ministra pravde Italije o odluci predsjednika Međunarodnog suda.

D. Diskusija

16. Prilikom donošenja odluke o tome da li je primjereno odobriti prijevremeno puštanje na slobodu, posavjetovao sam se sa sudijama Kolegija i stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo presudu, a koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda.

1. Ispunjavanje uslova u skladu sa zakonom Italije i postupanje prema zatvorenicima u sličnim situacijama

17. Prema informacijama sadržanim u Verbalnoj noti, Nikoliću je odobreno umanjeње kazne za 1.125 dana za period od 21. juna 2006. do 21. oktobra 2012. godine jer je učestvovao u programima rehabilitacije koji su dostupni osobama zatočenim u Italiji.²² U Verbalnoj noti se dodaje da će, kao rezultat uzastopnih umanjeња kazne koja

---

²² V. Verbalna nota.

Prijevod

su dosad odobrena, sprovođenje Nikolićeve kazne, prema italijanskom zakonu, prestati 22. marta 2017. godine, umjesto 21. aprila 2020. godine.²³

18. Napominjem da se, prvo, u skladu s članom 3 Sporazuma o izdržavanju kazne, Italija u vezi s licima koja je osudio Međunarodni sud mora pridržavati trajanja kazne koju je izrekao Međunarodni sud.²⁴ Tako, u skladu s odredbama člana 3(3) i člana 8 Sporazuma o izdržavanju kazne, ministar pravde Italije mora obavijestiti Međunarodni sud o tome da osoba osuđena od strane Međunarodnog suda, koja izdržava kaznu u Italiji, ispunjava uslove za bilo koju mjeru koja utiče na trajanje ili prirodu njene kazne, kao što su pomilovanje, ublažavanje kazne, nezatvorske mjere ili uslovno puštanje na slobodu. Nadležni organi Italije ne mogu slobodno odobravati takve mjere a da o tome prvo ne obavijeste predsjednika Međunarodnog suda, koji ima diskreciono ovlaštenje da u dogovoru sa sudijama Međunarodnog suda donese odluku o tome da li su predložene mjere primjerene imajući u vidu Statut, Pravilnik i sudsku praksu Međunarodnog suda.²⁵

19. U jednoj nedavnoj odluci (koja se takođe ticala skraćanja kazne po italijanskom zakonu) pridržavao sam se ranije prakse Međunarodnog suda da se uslovno priznaju skraćanja kazne na koja je osuđenik stekao pravo na osnovu zakona države u kojoj izdržava kaznu, pod uslovom da ostali kriterijumi iz pravila 125 Pravilnika takođe idu u prilog njihovom priznavanju.²⁶ Međutim, u ovom predmetu, pitanje da li treba priznati skraćanja Nikolićeve kazne, po mom mišljenju, bespredmetno je jer, kako je dole navedeno, Nikolić će dvije trećine svoje kazne zatvora u trajanju od 20 godina odslužiti u avgustu 2013. godine, bez obzira na eventualna skraćanja na koja ima pravo po italijanskom zakonu.

20. U vezi s tim, primam na znanje dugogodišnju ustaljenu praksu Međunarodnog suda da se smatra da osuđena lica imaju pravo na prijevremeno puštanje na slobodu tek

²³ V. Verbalna nota.

²⁴ V. Sporazum o sprovođenju kazne, član 3(1).

²⁵ V. Sporazum o sprovođenju kazne, članovi 3(3), 3(4) i 8.

²⁶ V. *Tužilac protiv Gorana Jelisića*, predmet br. IT-95-10-ES, Odluka predsjednika u vezi sa skraćanjem kazne Goranu Jelisiću, 28. maj 2013. godine (javna redigovana verzija) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Jelisić*), par. 19-21, i pravni izvori na koje se tamo poziva.

Prijevod

kad izdrže barem dvije trećine kazne.²⁷ Međutim, napominjem da osuđeno lice koje je izdržalo dvije trećine kazne samo ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu, ali ne stiže i pravo na takvo otpuštanje, jer to može odobriti jedino predsjednik Suda u okviru svojih diskrecionih ovlaštenja.²⁸

21. U ovom slučaju, činjenica da će Nikolić dvije trećine svoje kazne zatvora u trajanju od 20 godina odslužiti 20. avgusta 2013. godine²⁹ predstavlja faktor koji govori u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu, na osnovu prakse Međunarodnog suda.

2. Težina zločina

22. Prilikom izricanja kazne Nikoliću, Pretresno vijeće je navelo sljedeće ključne elemente:

- (i) Djela [Nikolića] bila su izrazito surova i relativno dugog trajanja. Ne radi se o izoliranim postupcima, već o ispoljavanju sistematskog sadizma. Reklo bi se da je optuženi uživao u svojim krivičnim djelima.
- (ii) [Nikolić] je ignorisao vlastitog brata koji ga je preklinjao da prestane.
- (iii) [Nikolić] je bio jedan od komandanata u logoru i svjesno je zloupotrebjavao taj položaj.
- (iv) [Nikolić] je osobito zloupotrebjavao svoju moć u odnosu na zatočenice koje je podvrgavao ponižavajućim uslovima u kojima su bile izložene emotivnim, verbalnim i fizičkim napadima, te prisiljavane da ispunjavaju lične hirove [Nikolića], između ostalog i to da mu peru noge i mažu ih kremom radi osvježenja ili da obavljaju nuždu pred svima u hangaru.
- (v) Premlaćivanja se u Optužnici navode u okviru optužbe za mučenje. S obzirom na težinu i izrazitu okrutnost premlaćivanja, Pretresno vijeće smatra da to ponašanje predstavlja najviši nivo mučenja, koji ima sva svojstva *de facto* pokušaja ubistva.
- (vi) Zatočenici su bili u izrazito ranjivom položaju, a pod nadzorom [Nikolića] prema njima se postupalo više kao s robovima nego logorašima.
- (vii) Najzad, treba uzeti u obzir velik broj žrtava u logoru Sušica i mnoštvo krivičnih djela.³⁰

²⁷ V. Tužilac protiv Ljube Boškskog i Johana Tarčulovskog, predmet br. IT-04-82-ES, Odluka predsjednika Suda o prijevremenom puštanju na slobodu Johana Tarčulovskog, 8. april 2013. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tarčulovski*), para. 17, i pravni izvori na koje se tamo poziva.

²⁸ Odluka u predmetu *Tarčulovski*, par. 17.

²⁹ Zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu, par. 15.

³⁰ Prvostepena presuda, par. 213.

Prijevod

23. Nakon što je ocijenilo takve olakšavajuće faktore kao što su Nikolićevo priznanje krivice, ispoljeno kajanje i saradnju s tužilaštvom, Pretresno vijeće je na kraju zaključilo da je opravdano znatno smanjenje njegove kazne.³¹ Ipak, moje je mišljenje da velika težina zločina za koje je Nikolić osuđen i za koje se izjasnio da je kriv ne govori u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

3. Da li je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao

24. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da prilikom donošenja odluke o tome da li je pomilovanje, odnosno ublažavanje kazne primjereno predsjednik Suda uzima u obzir da li je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao. Prilikom razmatranja rehabilitovanosti osuđenog lica, sekretar Suda će

zatražiti izvještaje i primjedbe od odgovarajućih vlasti države u kojoj se izdržava kazna o vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne i o opštim uslovima izdržavanja zatvorske kazne i od tih vlasti zatražiti sve psihijatrijske ili psihološke procjene o duševnom stanju osuđene osobe koje su pripremljene tokom izdržavanja zatvorske kazne[.]

25. U Izvještaju o ponašanju – koji su dostavile vlasti zatvora Milano-Opera u kojem je Nikolić zatvoren od novembra 2008. godine³² – navodi se da Nikoliću od 2009. godine, kada je promijenjen njegov režim pritvora i kada je prebačen iz dijela zatvora pod visokim stepenom nadzora, “nije izrečena nijedna disciplinska kazna i da je sa službenicima održavao normalne odnose”.³³ Nikolić sada “djeluje mirno i pozitivno”, [REDIGOVANO].³⁴ Nikolić “dugo” nema direktne kontakte ni s jednim članom porodice, [REDIGOVANO].³⁵ U Izvještaju o ponašanju navodi se da od 31. maja 2012. godine Nikolić “nije obavljao nikakve poslove [REDIGOVANO]”.³⁶

26. Izvještaj o ponašanju sadrži odjeljak prosvijećen Nikolićevoj psihološkoj procjeni. [REDIGOVANO].³⁷ [REDIGOVANO].³⁸ [REDIGOVANO].³⁹

³¹ Prvostepena presuda, par. 274.

³² Izvještaj o ponašanju, str. 1.

³³ Izvještaj o ponašanju, str. 2.

³⁴ Izvještaj o ponašanju, str. 2.

³⁵ Izvještaj o ponašanju, str. 3.

³⁶ Izvještaj o ponašanju, str. 2.

³⁷ Izvještaj o ponašanju, str. 4.

³⁸ Izvještaj o ponašanju, str. 3.

³⁹ Izvještaj o ponašanju, str. 3.

Prijevod

27. U Izvještaju psihijatra daje se sličan prikaz Nikolićevog psihološkog stanja: [REDIGOVANO].⁴⁰ [REDIGOVANO].⁴¹ U Izvještaju psihijatra se zaključuje da Nikolić pokazuje “[p]rimjereno ponašanje”.⁴²

28. Nakon što sam pažljivo pregledao dokumentaciju koja mi je predočena, primam na znanje činjenicu da je Nikolićevo vladanje u pritvoru bilo primjereno i da nije dao povoda za bilo kakve disciplinske pritužbe; takođe primam na znanje da Nikolić izgleda priznaje svoju odgovornost za svoje zločine za koje se izjasnio da je kriv i da čak smatra da mu je priznanje odgovornosti “omogućilo veliko emotivno olakšanje”.⁴³ [REDIGOVANO], [Nikolić] ne pokušava da na druge svali krivicu za svoje zločine i za dugo zatočenje. Imajući to u vidu, mišljenja sam da je Nikolić pokazao znakove rehabilitacije, te stoga taj faktor govori u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

4. Saradnja s tužilaštvom

29. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsjednik Suda uzima u obzir eventualnu "značajnu saradnju" zatvorenika s tužilaštvom. Paragraf 3(c) Uputstva predviđa obavezu sekretara da od tužioca zatraži da podnese detaljan izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe s Tužilaštvom i značaju te saradnje.

30. Kako navodi tužilaštvo, [REDIGOVANO].⁴⁴ Međutim, tužilaštvo ukazuje na to da je namjera i strana u postupku i Pretresnog vijeća bila da Nikolić *zaista* odsluži najmanje 15 godina u zatvoru.⁴⁵

31. Napominjem, prvo, da potvrdno izjašnjavanje o krivici od strane optuženog u skladu sa Sporazumom o krivici s tužilaštvom predstavlja saradnju s tužilaštvom, zbog

---

⁴⁰ Izvještaj psihijatra, str. 1.

⁴¹ Izvještaj psihijatra, str. 1.

⁴² Izvještaj psihijatra, str. 1 (“Comportamento adeguato” u originalnoj verziji na italijanskom jeziku).

⁴³ Izvještaj o ponašanju, str. 3.

⁴⁴ Memorandum tužilaštva, par. 2.

⁴⁵ V. Memorandum tužilaštva, par. 3, gdje se poziva, između ostalog, na Prvostepenu presudu, par. 282.

Prijevod

uticaja koji takvo izjašnjenje ima na efikasno provođenje pravde.⁴⁶ [REDIGOVANO].⁴⁷ [REDIGOVANO].⁴⁸ [REDIGOVANO].⁴⁹

32. Tužilaštvo u Memorandumu navodi da Nikolića, [REDIGOVANO], ne bi trebalo pustiti na slobodu prije nego što stvarno odsluži 15 godina u zatvoru – to je minimalna kazna zatvora koju je Pretresno vijeće odredilo da se mora stvarno odslužiti.⁵⁰ Međutim, napominjem da je Žalbeno vijeće u žalbenom postupku preinačilo zahtjev za odsluženje minimalne kazne zatvora i smanjilo kaznu zatvora na 20 godina.⁵¹

33. U zaključku, mišljenja sam da [REDIGOVANO].

5. Zaključak

34. Imajući u vidu gorenavedeno i uzimajući u obzir faktore navedene u pravilu 125 Pravilnika, kao i sve relevantne informacije kojima raspolazem, smatram da, uprkos velikoj težini zločina – u vezi s kojima se Nikolić izjasnio krivim i za koje i dalje prihvata odgovornost – Nikoliću treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu, ali tek nakon što izdrži dvije trećine kazne 20. avgusta 2013. godine. Uvjurio sam se da je Nikolić pokazao znakove rehabilitacije [REDIGOVANO].

35. Napominjem da moje kolege jednoglasno dijele moje mišljenje da Nikoliću treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu.

⁴⁶ V. *Tužilac protiv Dragana Zelenovića*, predmet br. IT-96-23/2-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Dragana Zelenovića, 30. novembar 2012. godine, par. 21. Kako je prihvatilo Pretresno vijeće u predmetu *Nikolić*, potvrdno izjašnjavanje o krivici dugo se smatralo olakšavajućim faktorom u određivanju kazne zbog toga što “Međunarodnom sudu štedi napor i trošak dugotrajne istrage i suđenja”. Prvostepena presuda, par. 231, i u njemu navedeni pravni izvori.

⁴⁷ Prvostepena presuda, par. 259.

⁴⁸ V. Pismo od 6. juna.

⁴⁹ V. *Tužilac protiv Vladimira Šantića*, predmet br. IT-95-16-ES, Javna redigovana verzija Odluke predsjednika po molbi Vladimira Šantića za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 16. februar 2009. godine, par. 8, 13-15; *Tužilac protiv Dragana Obrenovića*, IT-02-60/2-ES, Javna redigovana verzija Odluke predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Dragana Obrenovića, 29. februar 2012. godine, par. 25-28.

⁵⁰ V. Memorandum tužilaštva, par. 3, gdje se poziva na, između ostalog, Prvostepenu presudu, par. 282.

⁵¹ Drugostepena presuda, par. 92-97.

Prijevod

E. Dispozitiv

36. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika, paragrafa 8 Uputstva i člana 3 Sporazuma o sprovođenju kazne, ovim **ODOBRAVAM** Draganu Nikoliću prijevremeno puštanje na slobodu 20. avgusta 2013. godine.

37. Sekretara Suda ovim UPUĆUJEM da o ovoj odluci što prije obavijesti vlasti Italije, kako je propisano u paragrafu 11 Uputstva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

Dana 16. januara 2014. godine
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjednik

[pečat Međunarodnog suda]